

கீதகாவி இலக்கியம் [கவிதைகள், ①]
- 1 - [பாட்டு]

பாட்டு-1

பாறதியார்

கிணர்ணன் பாட்டு

code
18KPI701

" பாறதியார் வாழ்ந்தார் ஒரு சீதன் கந்த பாடல்"
பாறதியார் வாழ்ந்தார் பாறதியார் கந்த மண்ணின் வாழ்ந்தார்
புழைத்ததான்மது அண்ணாருகனே! தீமைப் பற்றி பாறதியார் பேசு
- போது,

" புறியணைத்துப் போன்றிடு வான் பகழ்மடைத்துத்
தமிழ்மொழியைப் பகழ்மொழியும்
கவியரசர் தமிழ்நாட்டுக் கண்ணையையும்
வணர் வயன்னைக் கழித்தித் தன்னை!"
பாணம் மருகும் தோன்றி நெய்மருகின்றார்.

கிணர்ணன் பாணி தோன்றி

பாறதியார் கண்ணணைத் தன் மணத்திற்குரிய தோழனாக
கிணர்ணனார். மருமம் கிணர்ணனைத் தீயமாகப் பார்த்தீர்.
"பாணிகள் திருத்தியவன் கிணைகள் சிந்தித்தார்போலன்" எனத்
தீயத்தையாகக் கருணைத்தீர். கிணர்ணனை பாணி செவ்வகனாகப் பார்ப்பீர் - துடி
- கிணர்ணனை அரண்மனை பார்த்தீர், சீடனாகக் கண்ணீர்,
சிறிதுநேரமாகக் கண்ணீர், சிறிதுநேரமாகப் பார்த்தீர், அண்ணாருகனே - 69
- பிண்ணையாகக் கண்ணீர், கிணைனாகக் கண்ணீர், அம்மபுக்
- கண்ணீர் போதீர் உறக்கமும், அழிப்புக் கண்ணீர்,
கிணைத் தோன்றி போனவரும், பாணியைத் தாது உருத்தீர்
மெளனமும், பிணைந்தாரணையாள் உருத்திவது போனவரும்,
பாணிக்ருகோ வாந்தான் கிணைனான்குருது நாட்களும்
உண்ணும் மருகணைத் தீயத்தினை கிணைந்தித் தாது உருத்தீர்
பிணைந்தித் தீயத்தினை கிணைந்தித் தீயத்தினை கிணைந்தித் தீயத்தினை
மருமம், கிணர்ணனை தண்ணீரின்மேல்

பேருள் என் னோடு பத்தாய்த் திருப்புகள் கிழவாழ்கின்றான்
கிறீர்கள், ஏதோ முண்டமுண்டத்தினால். வீதி, வீடு களை
அண்ணத்தாய் யும் சித்திரம் எச்சக்கின்றான்.

[illegible][illegible]

கிணர்ணயனிணர் துநரா⁶

நாம் மனதில் நினைத்தவற்றை அம்புதலே அந்தக்
-கண்ணன் உணர்ந்தவன். உனக்கு ஒரு உண்மைப் பங்குளை
மற்ற ஒன்று தரவில்லையே. இவ்வண்ணத்திலுள் உத்தமனாய்த்
இருந்துவாயாக. உனக்கு இனி உண்மைப்பங்குள் மற்ற உனக்கீ
-கிடைக்கும். அது தான் பேரன்மை நான். தான் நான். கருணை

கறுப்புமலர்கள் - நா.காமராசன்

தேனிமாவட்டத்தில்போ.மீனாட்சிபுரத்தில் 1942-ல்நாச்சிமுத்து, இலட்சுமிஅம்பாள்தம்பதியினருக்குப்பிறந்தார்.தேனிமாவட்டம், உ.அம்மாபட்டியில்வசிக்கும்தா.பொம்மையன்மகள்லோகமணியைத்துணை வியாக ஏற்றுக்கொண்டவர், இவருக்குதைப்பாவைஎன்றமகளும், திலீபன்என்றமகனும்உள்ளனர்.

1964-

ல்ஆண்டில்மதுரைதியாகராசர்கலைக்கல்லூரிமாணவராகஇருந்தபோதுநடை பெற்றஇந்திஎதிர்ப்புப்போராட்டத்தில்கலந்துகொண்டுகாலில்விலங்கிடப்பட்டு சிறையில்அடைக்கப்பட்டவர்.முதுகலைப்பட்டம்பெற்றஇவர், உத்தமபாளையம்ஹாஜிகருத்தராவுத்தர்கல்லூரியில்தமிழ்விரிவுரையாளராக வும், தமிழ்நாடுஅரசுதலைமைச்செயலகத்தில்மொழிபெயர்ப்புத்துறையில்அதிகாரி யாகவும்பணியாற்றியவர்.பின்னர்எம்.ஜி.ஆரால், 'பல்லாண்டுவாழ்க' படத்தில்திரைப்படப்பாடலாசிரியராகஅறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பணியிலிருந்துவிலகி, முழுநேரஎழுத்தாளரானார்.

புதுக்கவிதையைப்பரவலாக்கியபெருமைஇவருக்குஉண்டு. 'கறுப்பு மலர்கள்', 'சகாராவைத் தாண்டாத ஒட்டகங்கள்', 'கிறுக்கன்', 'சுதந்திர தினத்தில் ஒரு கைதியின் டைரி', 'தாஜ்மகாலும் ரொட்டித்துண்டும்', 'ஆப்பிள் கனவு' என அவருடைய கவிதைத் தொகுதிகளின் தலைப்புகளே அந்த நாளில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டன.

மரபுக்கவிதைகள் எழுதிவந்த இவர் , புதுக்கவிதைக்கு மாறி அவற்றிலே, புதுமைகளைப் புகுத்தினார். மொழிநடை , பாடுபொருள் அனைத்திலும் அந்தப் புதுமை இருந்தது. கிராமியச் சந்தங்களுடன் படிமக் கவிதைகள் படைப்பது இவருடைய பாணியாக இருந்தது.

நாகாமராசன்அவர்கள்எழுதியகருப்புமலர்கள்என்னும்கவிதைதொ குப்பிற்குகவியரசர்கண்ணதாசன்வழங்கியஅணிந்துரையில் “வடக்கத்திமங்கையர்போல்முழுக்கவும்மூடாமல்,

கேரளமாதர்போல் முழுக்கவும்திறந்துவிடாமல்,
தமிழகப்பெண்கள் போல் ஒதுங்கியும் ஒதுங்காமலும் அழகுகாட்டும் கவிதைக
ளை இந்நூலில் நாம்காண்கிறோம். தலைப்புகள்தமிழ்மரபுக்கு புதியவை.
கவிதைக்கான கருவும் புதுமையானது. மயக்கவைக்கும் சித்திரங்கள் இவை.”
என்று புகழாரம் சூட்டி இருந்தார்.

காலமழைத்தூறலிலே
ஏழையாய்ப்பிறப்பெடுத்தோம்
தாய்ப்பாலின் சரித்திரத்தில்
சதிராடும் புதிரானோம் (கறுப்புமலர்கள் - காகிதப்பூக்கள்)
எனத் தொடங்குகிறது காகிதப்பூக்கள் எனும் தலைப்பில் திருநங்கை
யரைப்பற்றி நாகாமராசன் வடித்துள்ள கவிதை,

“மூக்கையனின் பாட்டனும், நானும்
முடவன்கை எழுத்தானோம்
முழுகுருடர்பாடுகின்றார்
சந்திப்பிழைபோன்ற
சந்திப்பிழைநாங்கள்
வாய்ப்பந்தல் போடுகின்ற
நாங்களாகிதப்பூக்கள்” (கறுப்புமலர்கள்)
என திருநங்கையர்தங்கள் உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதாகக் காமராசன்
புனைந்த கவிதை வரிகள்தமிழுக்கு முற்றிலும் புதியவை வாசகர்களின் நெஞ்சங்
களை உலுக்கியவை.

ஆதரவற்ற அனாதைகள், திருநங்கைகள், பிச்சைக்காரர்கள்,
குடிகாரர்கள் இல்லத்தரசிகள்,
வயல் வெளி மனிதர்கள், நீக்ரோக்கள் பழங்குடி மக்கள் விலைமகளிர் என்றாற்போ
ல் சமுதாயத்தின் அடித்தட்டில் அடிபட்டு கிடக்கும் ஏழை எளிய மக்களின் உள்ளத்
து உணர்வுகளையும் வாழ்க்கை நிலைகளையும் நா.
காமராசன் தன்கவிதைகளில் பரிவுடன்பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வகையில் பேரா
சிரியர்பாலாகுறிப்பிடுவது போல் நா. காமராசன் வழியாக வேபுதுக்கவிதை வாசக
ர்களை வந்து சந்தித்தது. (புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை (ப. 179) காட்டாக

“நாங்கள் நிர்வாணத்தை விற்பனை செய்கிறோம்
ஆடை வாங்குவதற்காக
நாங்கள்

மன்மத அச்சகத்தின்மலிவுப்பதிப்புகள்
உணவுகொழுப்பில்பசிகொண்டவர்களுக்கு
பசிகிறக்கத்தில்உணவான அவர்கள்நாங்கள்
குழந்தையின்பசியைநாங்கள் அறிந்ததில்லை
ஏனெனில்
நாங்கள்பசியின்குழந்தைகள்
நாங்கள்அடிமைகள்
அதனால்தான்
எங்கள்சாம்ராஜ்யத்தில்
சூரியன்உதிப்பதும்இல்லை
அஷ்டமிதிப்பதும்இல்லை”

கருப்புமலர்கள்பக்கம் 84

எனவிடைமகளிரின்கூற்றாகநா.காமராசன்படைத்தகவிதைஇலக்கியஆர்வலர்களின்ஒட்டுமொத்தகவனிப்பையும்வரவேற்பையும்பெற்றஒன்றாகும்.

புனைவியல்படிமங்களுடன்கலில்ஜிப்ரானதுகவிதைமொழியின்செயல்
களும்பொலிவும்வண்ணம்எழுதிக்கொள்வதுஎன்பதுநா.காமராசனிற்படைப்பாளிமெயில்காணப்பட்டதனித்தன்மைஅவருக்குகைவைத்தகைவந்தபடைப்பாக்
கநெறியும்கூடபதச்சோறாகஅவரதுவானவில்என்னும்கவிதைஅழகியபுனைவியல்படிமங்களின்அணிவகுப்பாகதிகழ்வதைஇங்கேசுட்டிக்காட்டலாம்.

“இந்தப்பொல்லாதவானம்
மழையையும்தூறிக்கொண்டு
துணியையும்உணர்த்துகிறது
நார்கள்இன்றிதொடுக்கப்பட்டமாலைஇது
எனபுனைவியல்பாங்கில்வானவில்லின்தோற்றத்தைவர்ணித்துதொடங்கும்கவிதை
சொர்க்கத்திலிருந்துவீசுளரிக்கப்படுகிறது
துரும்புகூட
அழகாகத்தான்இருக்கிறது”

எனஅழகியல்உணர்வுமிளிரநிறைவுபெறுவதுசிறப்பு.

இயற்கை
ஒருதூரிகையைசிருஷ்டிக்கஎண்ணி
ஒருஓவியத்தைசிருஷ்டித்தது

அதுதான்வானவில்

என அழகிய ஓவியமாக வானவில்லை உருவகிக்கும் கவிஞர்

இது

வண்ணங்களின்

ஏழுக்கு மாளிகையா?

அழகின் ஒற்றையடிப்பாதையா?

வானம்

பறவைகளுக்கு அமைத்த

வரவேற்புவளையமா?

கருப்பு மலர்கள் பக்கம் 50-51

என அடுக்கடுக்காக வினவுவது நயமான புனைவியல்பதிவு ஆகும்.

வானவில்லின் வண்ணம் போல் இக்கவிதையில் களிநடம்புரிந்து நிற்கும்படி மங்கள் ஏழு.

1. நார்கள் இன்றி தொடுக்கப்பட்ட மாலை
2. மிகவும் அழகாக படைக்கப்பட்ட புருவம்
3. வசந்தருதுவை மேலே அழைத்துச் செல்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட பூப்பாலம்
4. மானிடர்களின் ஆத்மாவிற்கு வானத்தில் வைக்கப்பெற்ற கண்ணி
5. வண்ணங்களின் ஏழுக்கு மாளிகை
6. அழகின் ஒற்றையடிப்பாதை
7. வானம் பறவைகளுக்கு அமைத்த வரவேற்புவளையம்

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்பார்கள் புதுக்கவிதை முன்னோடியான நா.காமராசனின் கவிதைகள்,

புல்லும் வால்முளைத்த மண்

வசந்தத்தின்பச்சை முத்திரை

உடல் மெலிந்த தாவரம்

பனித்துளிகள் இன்படுக்கையறை

கால்நடைகளின் தின்பண்டம்

பச்சை நிறத்தின் விளம்பரம்

குசேலரின் உணவுக்களஞ்சியம்” கருப்பு மலர்கள் ப 38

என்றாற்போல் அழகிய படிமங்கள் பல அணிவகுத்து வருவதற்குக்காரணமாக விளங்குகின்றது.

வீரத்தாய்

ஆசிரியர் - பாரதிதாசன்

1891 ஏப்ரல் 29 ஆம் நாள் புதுச்சேரி கனகசபைக்கும் இலக்குமி அம்மையாருக்கும் மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தவர் பாரதிதாசன். பெற்றோர் இட்ட பெயர் சுப்புரத்தினம். 1895 இல் ஆசிரியர் திருப்புளிசாமி ஐயாவிடம் ஆரம்பக்கல்வி பயின்றார். 1906 இல் வித்வான் தேர்வில் தேர்ச்சியடைந்தார். 1907 இல் புதுச்சேரி மகாவித்வான்ஆ.பெரியசாமி ஐயாவிடமும் பங்காரு பத்தரிடமும் இலக்கண - இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். 1908 இல் புதுச்சேரியில் பாரதியாரைச் சந்தித்தார். பாரதியாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, 'எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா' எனும் பாடலைப் பாடிப் பாரதியின் அன்பைப் பெற்றார். பாரதியிடம் தாம் கொண்ட மதிப்பின் காரணமாகப் 'பாரதிதாசன்' எனத் தன் பெயரை மாற்றிக் கொண்டார். சமூக விடுதலைக்காகவே ஆயிரக்கணக்கில் கவிதைகளைப் படைத்தார். 1946 இல் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் பாராட்டுக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டு ரூபாய் 25,000/- நிதி அளிக்கப் பெற்றது. 1954 இல் புதுவைச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார். 1962 இல் இராஜாஜியால் சிறப்பிக்கப் பெற்றார். 1964 ஏப்ரல் 21 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் மறைந்தாலும் அவரது பாடல்கள் தமிழரின் வாழ்விற்கும் மேன்மைக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தன. இவ்வாறு தேசியத்திலிருந்து தமிழ்த் தேசியமாகி, சர்வ தேசிய எல்லைகளை நோக்கி விரிகிற படைப்புகளாகப் பாரதிதாசன் படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

கதைச்சுருக்கம்

மணிபுரி மாளிகை மன்னன் மது அருந்தித் தன்னை மறந்து கிடக்கிறான். இதற்குக் காரணம் சேனாதிபதி காங்கேயன். மன்னன் மரித்தால், அரசி விஜயராணியை அரண்மனையை விட்டுத் துரத்தி விடலாம், அரசிளங்குமரன் சுதர்மனைக் காட்டில் அலையவைத்துப் படிப்பறிவு, போர்ப் பயிற்சி இல்லாமல் செய்து விடலாம்' என்பது சேனாதிபதி திட்டம். திட்டத்தை அறிந்த விஜயராணி, தானே அரண்மனையிலிருந்து மறைந்து விடுகிறாள். சேனாதிபதி, சுதர்மனைக் காட்டில் ஒரு கிழவனிடம் வளர்க்கச் சொல்லி ஒப்படைக்கிறான். தன் கையாள்

காளிமுத்துவின் மூலம் அரச குமாரனைப் படிப்பறிவற்ற மூடனாக வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறான்.

சேனாதிபதியின் கற்பனை

சேனாதிபதியும் அமைச்சனும் தாங்களே அரசனாகவும், தலைமையமைச்சனாகவும் கற்பனையில் மகிழ்கின்றனர். 'நமது விஜயராணி, வீரம் செறிந்தவள், நடுவில் புகுந்து தொல்லை கொடுத்தால்..? என்று அமைச்சன் கேட்க, 'அவள் என்ன சாதாரணப் பெண்தானே! எதற்குப் பயப்பட வேண்டும்?' என்று கேலி பேசுகிறான் சேனாதிபதி. 'பெண்களை நான் எளியவர்களாய் நினைக்கவில்லை' என்கிறான் அமைச்சன். சேனாதிபதி சிரித்தவாறே, ஆடைக்கும் அணிகலனுக்கும் ஆசைப்படுபவர்கள்; அஞ்சுவதும் நாணுவதும் ஆடவர்களைக் கொஞ்சி மகிழ்வதும் மகளிர் இயல்பு. மனித சமூகத்தில் வலிவற்ற பகுதி அவர்கள்.' என்றான். 'வலுவற்ற பகுதிதானே வீரம் மிகுந்த ஆண்களைப் படைக்கிறது. மகளிர் கூட்டம் தான் சக்தி பெற்றது. மேலும் எட்டு வயதுடைய அரசகுமாரன் வளர்ந்ததும் 'ஆட்சியைக் கொடு' என்று வருவானே?' அவனை நடைப்பிணம் போல் வளர்க்க வகை செய்துள்ளேன். யாரும் அறியாத ரகசியமாய்! மிகவும் சாமர்த்திய சாலிதான். உன் திட்டம் என்ன என்று கேட்டான் மந்திரி.

பொக்கிஷம்

'பொக்கிஷத்தைத் திறக்க வேண்டும் - பொக்கிஷச் சாவியை அரசி எடுத்துப் போய்விட்டாள். அதைத் திறப்பவர்களுக்குப் பரிசளிப்பதாகத் தண்டோரா போடச் செய்ய வேண்டும். கஜானா கைக்கு வந்தால், பணத்தால் பதவியைப் பெற்று விடலாம்' என்கிறான் சேனாதிபதி காங்கேயன்.

காட்டில் சுதர்மன்

சுதர்மன் காட்டில் கிழவர் ஒருவர் மேற்பார்வையில் வளர்கிறான். சேனாதிபதி, அரசகுமாரனுக்குப் போர்ப் பயிற்சி எதுவும் கற்றுத் தரக் கூடாது என்று சொல்லியும், அந்தக்கிழவர் மறைவிடத்தில் அவனுக்கு வாள் பயிற்சி தினமும் அளித்து வருகிறார். தன்னை இவ்வளவு அக்கறையுடன் வளர்க்கும். அந்தக் கிழவர் யார்?' என்பதையறிய சுதர்மன் முயல்கிறான். 'என்னையறிய முயற்சி செய்யாதே, உன் பகைவன் என் பகைவன். இது மட்டும் தெரிந்து கொள்' என்கிறார் முதியவர்.

பொக்கிஷம் திறத்தல்

ஒரு நாள் காலை வாள் பயிற்சி நடந்து முடிந்த நேரம், தண்டோரா போடும் சத்தம் கேட்கிறது. 'பொக்கிஷம் திறக்க வாரீர், பரிசு பெற்றுச் செல்வீர்'. கிழவர் யோசிக்கிறார். அரண்மனைக்குள் செல்ல நல்ல சமயம் என்று நினைத்து அரண்மனை சென்றார். கிழவர் பொக்கிஷ அறைக்குள் புகுந்தார். நாலைந்து முயற்சிகளுக்குப் பிறகு ஒரு சாவியினால் கஜானாவைத் திறந்தார். அமைச்சன் ஆச்சரியமடைந்தான். பரிசுப்பணத்தை அளிக்கும்படி வேண்டினார் கிழவர். இவருடைய சாமாத்தியத்தை அறிந்த சேனாதிபதி, 'இங்கே அரண்மனையிலேயே தங்கியிருங்கள். உங்கள் உதவி எங்களுக்குத் தேவைப்படும்' என்றான்.

சேனாதிபதியின் ஆசை

மணிபுரி மகுடம் தரிக்க சேனாதிபதி நாள் குறித்தான், வெளிநாட்டரசர்களுக்கு எல்லாம் ஓலை அனுப்பினான். வெள்ளி, வள்ளி, கொன்றை, குன்றநாடு என்று பல நாட்டு மன்னர்கள் வருகை தருகிறார்கள். பொக்கிஷத்தைத் திறந்த கிழவரை அரண்மனையில் காணவில்லை. சேனாதிபதி காங்கேயனுக்கு ஒரு சந்தேகம். அமைச்சனுடன் அரச குமாரனைப் பார்க்கக் காட்டுக்குப் போகிறான். அங்கே அந்த முதியவர், அரச குமாரனுக்கு வில், வாள் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எழுந்த கோபத்தில் சேனாதிபதி, தன் உடை வாளை உருவி, அரச குமாரனை வெட்ட வாளை ஓங்குகிறான். கிழவரின் வாள் அதைத் தடுக்கிறது. சேனாதிபதி வாள் கீழே விழுகிறது. உயிர் மேல் ஆசை கொண்டு அதிர்ச்சியும், பீதியும் தாங்காமல் அரண்மனை திரும்புகிறான்.

வேஷம் கலைகிறது

பலநாட்டு மன்னர்களும் சேனாதிபதியை 'அரசகுமாரன் எங்கே? அவனை முதலில் கொண்டு வந்து காட்டு. பிறகு 'நீ முடி சூடலாம்' என்கின்றனர். 'இதோ, அரசகுமாரன்!'. ஒலிவந்த திசையைப் பார்க்கின்றனர் அனைவரும். அந்த முதியவருடன் கையில் வாளுடன் வீரம் செறிய வந்து நிற்கிறான் சுதர்மன். சபையுள் நுழைந்த கிழவர் - தம் தாடி மீசை எல்லாவற்றையும் உரித்தெடுத்துப் போட்டார் - பார்த்தவர்கள் பிரமித்தனர். 'நான்தான் ராணி விஜயராணி, சேனாதிபதியும் அமைச்சனும் கனவு கண்டபடி நான் இறக்கவில்லை. என்

பிள்ளையை இந்த நாட்டு அரச குமாரனை வீரமகனாக வளர்த்திருக்கிறேன்' என்று கர்ஜனை புரிகிறாள். சுதர்மன், சேனாபதியை மன்னித்து, தன் நாட்டைக் குடியரசாக அறிவிக்கிறான்.

கதை மாந்தர்

குறைவான பாத்திரப்படைப்புகளைக் கொண்டே இக்காவியத்தை முடித்திருப்பதனால், இதனை ஓரங்கக் கவிதை நாடகமாகக் கருதலாம். வீரத்தாய் விஜயராணி, சேனாபதி காங்கேயன் ஆகிய இருவரின் பங்களிப்பே காவியத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

விஜயராணி

ஆண்மாந்தரை எளிதாக விஞ்சும் பெண்மாந்தரான 'வீரத்தாய்' எனும் பெயரிலேயே காப்பியத்தை அமைத்துள்ளார்.

படியாத பெண்ணினால் தீமை - என்ன

பயன் விளைப்பாள் அந்த ஊமை - என்று

படியாத பெண்களால் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு என்ன பயன் வந்துவிடப் போகிறது என்று இரக்கமும், அதே நேரத்தில் கோபமும் கொண்டவராகப் பெண்ணினத்தை நேசிக்கிறார் பாரதிதாசன். அந்த எண்ணத்திலேயே,

"அரசியோ வீரம், உறுதி அமைந்தாள்!

தரையினர் மெச்சும் சர்வ கலையினள்"

என்று வீரத்தாயை முதலில் அறிமுகம் செய்கிறார்.

பெண்கள் மிகவும் சாதாரணமானவர்கள் என்னும் தவறான கணிப்பைத் தவிடுபொடியாக்கிச் சேனாபதியின் ஆசைக் கனவுகளையே சிதறடித்து விடுகிறாள் அரசி. வெற்றிக்கான விதையைச் சரியாகப் பாதுகாப்பதில் வீரத்தாய் விழிப்பாகக் காணப்படுகிறாள். கிழவராக வேடம் பூண்டு, கல்வியறிவில்லா மூடனாக வளர இருந்த சுதர்மனைக் கல்வி, கேள்வி, வீர தீரக் கலைகளில் தேர்ச்சி

பெறச் செய்து ஒழுக்கமிக்க வீரனாக வளர்க்கிறாள் வீரத்தாய். பெண் என்றால் இப்படியன்றோ பிறந்திட வேண்டும் என்று பல நாட்டு மன்னர்களும் போற்றும் விதத்தில் வீரத்தாயைப் படைத்துள்ளார் கவிஞர். பெண்மையைப் புல்லாக மதித்துப் புன்மை செய்யப் புறப்பட்ட சேனாபதி பெண்மையின் வலிமை மிகுந்த இயல்பினைக் கண்டு, இடிந்து, தலைகுனிந்து நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. சுற்றுச் சார்பு ஏதுமின்றித் தன் தோள் வலி ஒன்றையே நம்பிக் காலம் பார்த்திருந்து வெற்றி தூடும் பெண்மணியாக வீரத்தாய் படைக்கப் பட்டிருக்கிறாள். எத்தனை வஞ்சகம் இடைப்பட்டாலும் அத்தனையும் இடையொடிந்து போக, வாள் பயிற்சி பெற்ற வஞ்சியாகவும் வயிரம் பாய்ந்த நெஞ்சளாய்த் தான் பெற்ற பிள்ளைக்குத் தக்க கலைகளைப் பயிற்றுவிப்பவளாகவும் காணப்படுகிறாள்.

'அறிவு பெற்ற படியாலே எல்லாம் பெற்றீர்!

என்றும்,

தக்க நல்லறிஞரின்றித் தரணியும் நடவாதன்றோ ! என்றும் மந்திரியின் மூலமாக வீரத்தாயின் பெருமைகள் பேசப்படுகின்றன.

'நிற்கையிலே நீ நிமிர்ந்து நில் குன்றத்தைப் போல

நெளியாதே லாவகத்தில் தேர்ச்சி கொள்'

எனத் தன்மகனைத் தேற்றி, வீரம் செறிந்தவளாகக் காணப்படுகிறாள்.

இறுதியில் நாட்டைக் குடியரசுக்குட்படுத்தி மக்களின் வாழ்த்துக்களைப் பெறுபவளாக 'வீரத்தாய்' படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

காங்கேயன்

காப்பியங்களில் வரும் எதிர்பாத்திரப் படைப்புப் போலத் தான் காங்கேயனும் படைக்கப்பட்டுள்ளான். மணிபுரி மன்னனிடம் கூடவே இருந்து மதுப்பழக்கத்தை உண்டு பண்ணி அதிகாரத்தைப் பறித்துக் கொண்டவன் காங்கேயன். சூழ்ச்சி செய்து, சூழ்நிலையை உருவாக்கி நாட்டைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டவனாகவும் காணப்படுகிறான். இத்திட்டத்திற்கு மந்திரியை உதவிக்கு அழைத்து, அவனுக்குப் பங்கு தருவதாகச் சொல்லித் தன் பக்கமாக இழுத்தவன். அதே நேரத்தில், அரசி

விஜயராணியை வசப்படுத்தவும் நினைத்தவன். ஆடை, அணிகலன்களை அணிந்து கொள்வதும் வாசமலர்களைச் சூடிக் கொள்வதும் ஆடவர்களுக்குச் சேவை செய்வதுமே பெண்களின் தலையாய பணி என்று பெண்களை இழிவாகக் கருதுபவன்.

'அஞ்சுதல் வேண்டாம் அவளொரு பெண்தானே!' எனக் கேவலமாக இளவரசி விஜயராணியை நினைத்து, அழிவிற்கு ஆட்படுபவனாகக் காணப்படுகிறான். கல்வி, கலை. நல்லொழுக்கம் - இம் மூன்றிலும் தேறாதவன் ஆண்மகனே ஆனாலும் 'நடைப்பிணம்'தான் எனக் கூறி, இவ்வழியிலேயே மன்னன் மகன் சுதர்மனை வளர்க்கவும் திட்டமிடுகிறான் காங்கேயன். 'ஆவி அடைந்த பயன் ஆட்சி நான் கொள்வதப்பா' என வஞ்சனையால் நாட்டைப் பெற வகை தேடினவனாகக் காணப்படுகிறான். அரசாங்க பொக்கிஷத்தை அவசர அவசரமாகத் திறக்கச் சொல்லி, அதனை, அனுபவிக்கத் துடிக்கும் நெஞ்சினனாகக் காங்கேயன் இருக்கிறான். தானே மணிபுரி அரசனாக முடிசூடப் போவதாகச் சொல்லும் வேளையில் மணிபுரி மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தராத ஓர் அரசனாகக் காணப்படுகிறான்.

மன்னனையும் அரசியையும் பற்றித் தவறான இழிவான செய்தியைப் பரப்புகிறான். 'அமுதூட்டி அருமையாக வளர்த்த மன்னன் மகனுக்குக் கல்வி வரவில்லை' என்று தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறான். இவ்வாறு வஞ்சனை, பொய், ஆத்திரம், பேராசை எனும் பல்வேறு முகங்களின் ஒட்டுமொத்த உருவமாய்க் காங்கேயன் திகழ்வதை இக்காவியத்தில் காணலாம். இறுதியில் பொய்யுரைகளை நம்பாத பல நாட்டு மன்னர்களும் கண்டிக்கும் அளவிற்கு அவனது ஏமாற்று வேலை அமைந்துள்ளது.

அனிச்ச அடி - ஆ. பழநி

தமிழில் மரபுநூல்களைப்படைப்பதிலும் தமிழிலக்கியங்களில் பொதிந்துகிடக்கும் நுட்பங்களை எடுத்துக்காட்டித்திறனாய்ந்து எழுதுவதிலும் இவர் வல்லவர். தமிழாசிரியராகப்பணியாற்றி, பணியோய்வுக்குப்பிறகும் தொடர்ந்து சிந்திப்பதும் எழுதுவதுமாக இவர் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டுள்ளார். தமிழைக்குலைப்போரும் சிதைப்போரும் எழுத்தாளர்களாகப்போற்றிவிளம்பரப்படுத்தப்படும் இன்றைய தமிழுலகில் அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் தமிழ்ப்பணியாற்றிவரும் ஆ.பழநியின் தமிழ்ப்பணிகளை இங்கு நினைவுகூர்வோம்.

ஆ. பழநி - அறிமுகம்

வேளாண்மைக்குடும்பத்தில் பிறந்துவறுமையிடை யிட்ட நிலையில் தமிழ்க்கல்விகற்று, கற்றோர் உலகில் தனக்கெனத்தனித்த இடம்பிடித்த ஆ.பழநி திராவிட இயக்கச்சிந்தனையாளர் ஆவார்; பகுத்தறிவுக்கொள்கையும் கடவுள்மறுப்புக்கொள்கையும் கொண்டவர். படைப்பு இலக்கியத்துறையில் பல நூல்களைத்தந்தவர். தமிழிலக்கியங்களில் பொதிந்துகிடக்கும் உண்மைகளைத்திறனாய்ந்து வெளிப்படுத்தும் வகையில் இவர் வழங்கியுள்ள நூல்கள்தமிழிலக்கிய உலகில் என்றும் போற்றத்தக்கன. இவர்தம் சிலப்பதிகார ஆய்வுகளும் கம்பராமாயண ஆய்வுகளும் கற்போர்க்கு கழிபேருவகை விளைவிக்கும் தன்மையன. ஆ.பழநி எழுதிய அனிச்ச அடிசெய்யுள்நாடகமும், சாலிமைந்தன்பா வியமும் கற்போர் உள்ளத்தில் கலந்து நிற்கும் நூல்களாகும்.

ஆ.பழநி பெற்ற சிறப்புகள்:

நெல்லையில் இயங்கிவரும் தனித்தமிழ் இலக்கியக்கழகம் 1974 இல் அனிச்ச அடிநாடகத்திற்கு ஒரு திறனாய்வு அரங்கநடத்திப்பாவலர் மணி என்னும் பட்டத்தினை ஆ. பழநிக்கு வழங்கியது. 1980 இல்தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்பறம்புமலையில் நடத்திய விழாவில் இவருக்கு விஞ்ஞான என்னும் விருதளித்துப்பாராட்டினார். தமிழ்நாடு அரசுபாவேந்தர்பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி ஆ. பழநியின்பாத்துறைப்பங்களிப்பைப்போற்றும் வகையில் பாவேந்தர் விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

1997

இல்கோவில்பட்டித்திருவள்ளுவர்கழகம்இவருக்குத்திருவள்ளுவர்விருதுவழங்கிச்சி
றப்பித்தது.1997

இல்தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்பேரவைஉறுப்பினராகஇவரைநியமனம்செய்தது.

1999

இல்காரைக்குடிச்சுழற்கழகம்ஆ.பழநிக்குப்புலவர்மாமணிஎன்னும்விருதுவழங்கிப்பா
ராட்டியது.

2002

தமிழ்நெறிச்செம்மல்விருதுவழங்கியுள்ளது.

இல்பாரதிதாசன்தமிழ்ப்பேரவை,

2003

இல்துரைமீனாட்சிஅருள்தமிழ்மன்றம்பாராட்டும்பொற்கிழியும்வழங்கிப்பாராட்டியு
ள்ளது.

2007

இல்துரைகாமராசர்பல்கலைக்கழகத்தமிழ்ப்பேரவைச்செம்மல்பட்டமும்பொற்பதக்
கமும்பொற்கிழியும்வழங்கிப்பாராட்டியுள்ளது.

அனிச்ச அடிநூலின்சிறப்பு

புலவர்ஆ.

பழநியின்அனிச்ச அடிஎன்னும்நூல்மனோன்மணியம்செய்யுள்நாடகத்துக்குஅடுத்துத்
தமிழில்வெளிவந்தமுதன்மையானசெய்யுள்நாடகம்ஆகும்.

திருநெல்வேலிசைவசித்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகத்தின்சார்பில்மனோன்மணியம்சுந்த
ரனார்நாடகப்போட்டி

1971

ஆம்ஆண்டுநடைபெற்றது.

தமிழகத்தின்புலவர்பெருமக்கள்பலர்செய்யுள்நாடகங்களைஇயற்றிப்போட்டிக்குஅனு
ப்பினர்.

இவர்இயற்றியஅனிச்ச அடிநூல் முதல்பரிசானஆயிரம்வெண்பொற்காசினைப்பெற்ற
து.

கவியரசுமுடியரசனார்இந்தநூலின்சிறப்பினைப்,

பாட்டென்றபேரால்பழுதுபட்டசொற்றொடரைக்

கேட்டென்றனெஞ்சம்கிறுகிறுத்தேன் - வேட்டெழுந்து

நாடகமாம்நன்மருந்தைநண்பன்பழநியெனும்

பாடல்வலான்தந்தான்படைத்து

தேன்கலந்துதந்தனனோதெள்ளமுதந்தந்தனனோ

நான்கலந்தேஇன்புற்றேன்நாடோறும் - வான்பறந்தேன்

வாட்டும்துயர்துறந்தேன்வையம்தனைமறந்தேன்

பாட்டைஅவன்படிக்கக்கேட்டு

கூற்றமிலாவாழ்வுகொடுத்தமிழ்த்தாயே
ஏற்றவரம்இம்மகற்குமாந்தருள்வாய் - சாற்றுக்
கவிச்சுவையைவிஞ்சும்கவிமாலைநின்றன்
அனிச்ச அடிக்கீந்தான் அவன்

என்றுபோற்றிப்பாடியுள்ளார்.

பேராசிரியர்தமிழண்ணல் அவர்களின் ஆய்வுரைஇந்நூலுக்கு அழகூட்டுகின்றது. ஆர்.
நடராசன் அவர்களின் The Story of AnichaAdi the Epic Drama
என்னும்பெயரில் அமைந்த அறிமுகஉரை, நூலாசிரியரின் முன்னுரை,
பதிப்பகத்தாரின்பதிப்புரைஇந்தநூலின்பெருமையை அறியப்பெரிதும் துணைசெய்கின்
றன.

குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் 292, 72
என்னும் எண்ணிட்ட இரண்டு பாடல்களின் செய்திகளில் பெண்கொலைபுரிந்த நன்ன
னைப்பற்றிய குறிப்புகாணப்படுகின்றது. அதனையொட்டி,
சங்ககாலப்பின்புலத்தில் அனிச்ச அடிசெய்யுள்நாடகம்புனையப்பட்டுள்ளது.
ஐந்து அங்கங்களாக நாடகம் நடையிடுகின்றது.

அனிச்ச அடியின் கதைமாந்தர்கள்

- அருளாழி - சேரர்படைத்துணைத்தலைவன் (கதைத்தலைவன்),
- சுரும்பார்குழலி - அருளாழியின் மனைவி
- ஆய்எயினன் - சுரும்பார்குழலியின் தந்தை (போர்ப்படைத்தளபதி)
- அணிவளை - ஆய்எயினனின் மனைவி
- அனிச்ச அடி - கோசர்குலப்பெண்
- கணியன்கீரன் - அனிச்ச அடியின் தந்தை
- மிஞிலி - துளுநாட்டுப்படைத்தலைவன்
- நன்னன் - துளுநாட்டு அரசன்
- நார்முடிச்சேரல் - சேரமன்னன்
- சேரன்செங்குட்டுவன் - நார்முடிச்சேரல் இளவல்
- ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன் - நார்முடிச்சேரலின் இளவல்
- பரணர் - சேரநாட்டுப்புலவர்
- மோசிகீரனார் - துளுநாட்டுப்புலவர்
- வேங்கைமுகன் - குறும்பர்தலைவன், பவளத்தீவின் அரசன்
- கோட்புலி - வேங்கைமுகனின் மகன்

முதலான கதை உறுப்பினர்கள் நம் நெஞ்சில் நிலைபெறுகின்றனர்.

குழலியும் அவள்கணவன் அருளாழியும் நன்னனின் வெள்ளணிவிழாவுக்குச் செல்லுதலும்,
அங்குமிஞ்ஞிலி என்பவனின் வஞ்சனையால் குழலிகொலைத்தண்டனையுறுதலும்,
அருளாழிபகைவர்களை வீழ்த்துவதும்,
அருளாழியை அனிச்ச அடிவிரும்புவதும் இறுதியில் அனிச்ச அடியும் அருளாழியும் இறப்பதும் கதைக்கூறுகளாக உள்ளன.

ஆசிரியப்பாவின் வழியாகச் சங்கஇலக்கியச் செறிவையும்,
அவலச்சுவையையும் இந்த நாடகச் செய்யுளில் ஆ,
பழநிதந்து நாடகத்தைப் புனைந்துள்ளார். திருக்குறள்கருத்துகள், பழமொழிகள்,
இரட்டுறமொழிதல், உள்ளுறை முதலியவற்றை இடத்துக்கு ஏற்ப ஆண்டு,
நாடகத்தையிளிரும்படிச் செய்துள்ளார்.

சுந்தரனாரின் மனோன்மணியம் மொழிபெயர்ப்பு நூல் எனவும்,
அனிச்ச அடிதமிழ்ப்பண்புமிருந்து நிற்கும் நூல் என்றும் இந்த நூலைக்குறித்து நம்பேராசிரியர்தமிழண்ணல் அரணிட்டு எழுதியுள்ளார்.

"உறவினால் உறுவது ஒழிகலாத்துன்பமே
இறவினால் வருவது எண்ணிலா இன்பமே"
என்ற அனிச்ச அடியின்கூற்று நாடகத்தின் முத்தாய்ப்பானவரிகளாகும்.
"திருந்திழாய்! நீயென்திரும்பியும் நோக்கியும்
இருந்தும் எழுந்தும் எங்கே மனத்தினைப்
போய்வரவிடுத்தனைபுகலுதி!"

எனப்பாவியம் தொடங்குகின்றது.
அனிச்ச அடிபாவியத்தில் காமமிக்க கழிபடர்க்கிளவியாக,

"கடலலையில் வருகயல்கள்
கரையிலுனக்குணவுதர
மடலவிழும் முடத்தாழை
மரமுறங்குமிளங்குருகே!
படர்நலியத்தனியிருந்து
பனியருவிவிழிபொழிய
இடர்வழங்குமவருரையை
இயம்பலுனக்கரிதலவே" (பக்கம் 25)

"விரிமலரில் உறைநறவம்
விரும்பிநனியருந்தியயற்
பெரியமரச்சிறுகிளையிற்

பிரசமிசைவிழிவளரும்
கரியநிறச்சிறையளியே
கனலிடையுறையுநிணம்
இரிந்துருகுமெனவுருகும்
எனதுநிலைசொல்லரிதோ" (பக்கம் 26)

எனவரும் அனிச்ச அடியின்வரிகள் மரபுப்பாடல்களைச் சுவைப்பவர்களுக்குத் தேனாத்
தவரிகளாகும்.

நுகர்த்தனாவும், கிணதயன் உன்ரு சிறப்பாகவுள்ளது. (2)

சாத்திரங்களில் பிரமமொன்று 'சோ' கந்தமி மயன்
மனஞ்செய் மரிச்சியுமொன்று. உன் 4 ருட்களையொ, மகித்தநிறை
நடுபிண்களையொ சிர்ந்து சாத்திரமொன்று. உண்மைகளை
அதன் பிழைப்புகளின் கசொல்லியுமொன்று தான் 'புறஞ்செய்
வாட்களின்னை'. கிணதய் மார்த்தது, கெட்டது மனவந்தமொன்று
பாண்பாணங்கள் நடுபிண்களையொ தோன்றியவந்தது உண்மையொன்று மன
- நிறையொன்று அந்நியன் மார்த்தகின்றான்.

கிணதய பாண்பாணமான குடுபெச்சிசொன்று
தொடங்கி மனப்பாணத்தையொ, சோகய் கபத்தியத்தையொ மரிப்ப
மயமும் கெளந்திகளையொ, சிறந்தகளைகளையொ துன் மிடி
- மயத்தகும்.

'வேறு' மிகு உன் மயக்கிசிறந்தான் சூதன்
- கிணதய பிரமமொன்று திணது நுமருகிசிறந்தான் குடுபெத்தி
மயம்களைத் தசொல்லி அடைக்கலம் புத்த பாரம்பகும் கிணத.
திணதம்மடங்குகும் உன் திணமய்களொரு கிணதக்கடம்
கிணதக்கடம் தசொல்லி.

கிணத புதுவந்தமொன்று நுடக உறையொடனாக்
- கிணதயொருக்கிசிறந்து. உறையொடல் துன் கிணதயய் புதிது
தொன்றவது புது அண்பவந்ததத் தும் நுண்சிசிறவகி
- கிணதயொரு ருமத்தி கிணதயத்திரம் மயன்மத்தம்படென்று
குடுபெத்தி.

சோகத்தன் நுடகும் அண்பவந்தான், மண்பெ
அவத்திமயவந்தன் உண்மையொன்று மனநிறைகள், மயக்கிசிறந்த
தொன்றத்திசிறந்தன், சோகத்தன் உண்பவந்தகிணத கிணதயன்
அந்து பேசுகின்றான்.

முதல் பகுதியை உருவாக்கியது. எதிர்த்துப் போராட்டம் உருவாக்கியது.

உயிர்நாண மறநீறுங்கள் அச்சி யநீதிநீதினீ டதொழும் மறநீறு
தாங்கி, 4 தீதகம் எண்ணு தாங்கி 4 யலிள் திண்ணிதனி குடி

சான்றி, 4 சீதகடிக் காண்பு சான்றி 4 யலி சீதகடிக் காண்பு

- விடயங்களை விடயம் பற்றித் தான் படித்த விஷயங்களை

- மொத்தம் ௧௯௭௭ டி. இந்திய மீனாட்சி மீனாட்சி திட்டம்

- மனதும் சிந்தனையும். புத்தகம்
- மனதும், சிந்தனை அமைக்கப்பட்டிருந்ததன் பின்பு எவ்வளவு நேரம் இருந்தது.

மேலும், திருத்த அமைச்சகம் மூலம்
கேள்விக்கான தகவல் கீழ்க்கண்டவாறு.

கோட்டையூர் ரோஜா குத்தையா இனக்கலப்பு
இனத்தின் மையத்தை மருகிப் போது 1890-ம் ஆண்டிலிருந்து

1935 மார்ச் 45 ஆண்டுகளில் கட்டத்திட்ட 700 இலட்சம் ரூபாய்கள்

1935 மார்ச் 45 சித்திராபுரம் ஸ்டேஷன்
அச்சு உதவம் 10 மீட்டர் அளவில் 1000 க்கு மேல். ஆரோ நூலகத்தில்
1000 க்கு மேல் (பிரபலத்தில்)

அரசி உறவாம் மெருதுகலகல மெருதுகலகல
மன புத்தகம் மெருதுகலகல மெருதுகலகல

மல முதல்கள் அல்லாஹ்வோடு
நீண்டும் நீண்டும் தடுத்த எழுதும் மட்டையுடைய மனக்கி

முக்கிற்து. அதுவழியே கிடைக்கக்கூடிய தகவல்களை

- ஸ்ரீதரங்கம், ஸ்ரீதரங்கன் தருவிய ரசியுக்கு உதவி

உத்தராக் உள்முகவிகழ் மட்டணமயல் அணை வலநிமிவகீத்ப

வேறுமட்ட முண்ணாடுகளுக்கும் மனவழிப் படுத்தினினை தெரிந்துகொள்.

கிளையுடன் சிதைந்தது. ஊடகங்கள் கிணங்கித் துரு கிணங்கித்

தரகைவது எண்கிற ஸுதரம்மரிய திணைமஹபதகைவது திணைமய

-கனியன் ஸ்ரீமதி கைடத்த புதுச்சேரி குறியீடுகளைபய/3 புதுச்சேரி

மேல்குறும்பு நெருங்குதல். தீவிரமாதிரிதான் நடக்கத்தான் உண்டிச்சு

நினைவுகளை வலுப்படுத்த மனவலு திறனாகக் கைத்தங்கள் விடையகைய

தலைகளை உயரமாகச் சாட்சி
கிடம் நமதுவனம் மான்கீக குடியும்.

மணி உயர்க்கித்தை அம்மண்டலமாகக் காண்பீடு

- தின்தீர்த்த வாழ்வாமக ரூபகம் உள்வாங்கியபடி நினைகின்

Unit - 5[illegible]

கிணறு, உருதம் பறதகண்ண சில வளதுவளா
 திண்ணைகள் உருமிய மணித் துளிகளையணி போலாடிக் தவிருந்த
 சிண்ணையுற்று, சில புதிய திடகந்தாக்களா யத்தணிப்பினையே
 சில பறதகணி தெரிந்தகண்ண.

உதிரதரகூடிய மொழிணைகள் குறித்த ஒரு புத்தகம்
ஒரு சந்தர்ப்பமாயுமே நமக்கு உழுவும். இதன்கீழ்,

பிரதீன்

கூட்டுதல்

ந. குக்திசாந்

ഭൂമിശാസ്ത്ര പരീക്ഷ

என. நாமகிருமூணம்

சீதையன்னை விஜயலட்சுமி

ரமீ.டி. சூதீது குமார சிவாந்

குதிரைக்கொற்றம் காண்க

விமீசை

சிற்றிணைக் கடத்தல்

இது பேரன்ற உத்தரவு ௪௭ நடைமுறைப்படுத்தி
 உத்தரவுகளை அளித்த மாகாணப் பட்டினி உத்தரவுகளை உத்தரவுப்படுத்தி
 உத்தரவுகளை உத்தரவுப்படுத்தி அளித்த உத்தரவு, ௪௭ உத்தரவுகளை
 - உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு, உத்தரவு
 உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு உத்தரவு
 - உத்தரவு

நிபந்தனையிலிருந்து தடுக்கப்பட்டது.

கவிதையியல் - அறிஞர் திரு.க.புரணச்சந்திரன்

அறிஞர் திரு.க.புரணச்சந்திரன் அவர்கள் , திருச்சிராப்பள்ளி பிஷப் ஹீப்ர கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்றவர். வேலூர் ஊரிசுக் கல்லூரியில் இளம் அறிவியல் பட்டமும் , தொடர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலைப்பட்டமும் , மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத்தில் முதுகலைப்பட்டமும் பெற்றவர். ஜெர்மன், வடமொழி, பிராகிருதம் ஆகியவற்றில் அடிப்படைத் தேர்ச்சி உண்டு. இவை யாவும் அவருடைய ஆய்வுகளுக்குப் பெரும் உதவியாக அமைந்தன. மார்க்சிய சிந்தனையுடன் கூடிய நல்ல திறனாய்வாளர். இலக்கியக் கொள்கையில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி நூல்கள் பல எழுதியுள்ளார். இதழியல் துறையிலும் பணியாற்றி, அத்துறையிலும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

காலச்சுவடு, நிகழ், தமிழ்நேயம் போன்ற சிற்றிதழ்கள் சிலவற்றில் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளார். திருச்சியில் (1989) முதன்முதலில் பாதல்சர்க்காரின் பெயரால் நாடகப்பட்டறை நடத்தியவர். திருச்சியில் வாசகர் அரங்கம், திருச்சி நாடக சங்கம் , சினி:போரம் (கலைத் திரைப்படங்களைக் காண்பதற்கான திரைப்படக் கழகம்) ஆகியவற்றில் பங்கேற்று, இத்துறைகளில் இளைஞர்களை முன்னேற்ற முயற்சி எடுத்தவர். பணிநிறைவுக்குப் பின் புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தில் எமரிடஸ் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியதோடு, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாற்றினை வரைந்துகொடுத்தவர். நல்ல விமரிசகர் , சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளர். 2011இல் ஆனந்தவிகடன் இவருக்குச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் விருது வழங்கியது. பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தமிழில் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் சில கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பாடமாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவர் எழுதிய குறிப்பிடத் தக்க நூல்கள்.

1. அமைப்புமைய வாதமும், பின்னமைப்புவாதமும்
2. பத்திரிகை, தலையங்கம், கருத்துரை
3. செய்தித் தொடர்பியல் கொள்கைகள்
4. தமிழிலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு (1980வரை)
- தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வெளியீடு
5. இந்திய மொழிகள் ஓர் அறிமுகம்
6. நவீன மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்
7. இலக்கியப் பயணத்தில் சில எதிர்ப்பாடுகள்
8. கவிதையியல்
9. கதையியல்
10. கவிதைமொழி தகர்ப்பும் அமைப்பும்

இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் செய்துள்ளார். அவற்றுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது , சல்மான் ருஷ்தியின் “நள்ளிரவின் குழந்தைகள் ” (மிட்நைட்ஸ் சில்ட்ரன்). இந்த நூலுக்கு

நாமக்கலில் உள்ள கு.சின்னப்ப பாரதி அறக்கட்டளை சிறந்த
மொழிபெயர்ப்பாளர் விருதும் பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசும் அளித்துள்ளது.

பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி , நூல்களையும் தொகுத்துள்ளார்.
சமுதாயத்தின்பால் தெளிந்த சிந்தனையோடு, அதன் வளர்ச்சிக்கு முற்போக்குச்
சிந்தனைகளுடன் தன் முழு உழைப்பையும் ஓயாது அளித்து வருபவர்.
கல்லூரி வகுப்பறைகளாக இருப்பினும் , கருத்தரங்குகளாக இருப்பினும்
இவரது சொற்பொழிவுகள் தேர்ந்த ஞானத்தின் வெளிப்பாடு. தக்க தகவுடைய
சான்றுகளுடன் ஐயமற விளக்கம் தரும் ஆற்றல் கொண்டவர்.

கவிதையியல்

கவிதையியல் என்பது கவிதை மரபுகளையும் வாசிப்பு
செயற்பாடுகளையும் விவாதித்து அவைசாத்தியப்படுத்தும் விளைவுகளுக்கான
விளக்கங்களை வழங்கமுற்படும் எனலாம்" என்கிறார் க.புரணச்சந்திரன்.

கவிதைமொழியின் சொற்பயன்பாடு பற்றிக்
குறிப்பிடுகையில் "நடைமுறை ரீதியான எழுத்தாளன் சொற்களை ப்
பயன்படுத்தும்போது ஒரு வார்த்தைக்கு ஒரு அர்த்தம் மட்டுமே
தரமுயலுவான். ஆனால் கவிஞனோ எத்தனை அர்த்தங்களை ஒரு சொல்
தருகிறதோ அத்தனையையும் பயன்படுத்த முயற்சி செய்வான்.

கவிதை மொழியைப்பற்றிய ஒரு தவறான கருத்து
என்னவென்றால், கவிஞர் மிக அழகான , ஒலிநயத்துடன் கூடிய சிறப்பான
சொற்களைப் பயன்படுத்துவார் என்பதுதான். உண்மையில் கவிஞர்கள்
தேடுவது மிக அர்த்தப்பாங்கான – அர்த்தச்செறிவான சொற்களைத்தான்.
சொற்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பொருள் தருகின்றன. மொழியில் பல
தளங்களும் விதங்களும் இருக்கின்றன. கவிஞன் எதை வேண்டுமானாலும்
தேர்ந்தெடுக்கலாம். அவன் தேர்ந்தெடுக்கும் சொல் மிக உன்னதமானதாக –
எளிமையானதாக அழகுத்தன்மை உள்ளதாக – அற்றதாக, ரொமான்ண்டிசத்
தன்மை வாய்ந்தாக – யதார்த்தத்தன்மை கூடியதாக, பழங்காலச் சொல்லாக –
புதிய சொல்லாக , கலைச்சொல்லாக – சாதாரணமாகப் புழங்குவதாக , ஓரிரு
அசை கொண்டதாக – பல அசைகள் கொண்டதாக , எப்படி வேண்டுமானாலும்
இருக்கலாம்.

ஒரு தளத்தில் இயங்கும் கவிதைக்கு வேறுஒரு தளத்திலிருந்து
கூடச் சொற்கள் ஆளப்படலாம். இதைச் சிறப்பாகச் செய்தால் ஒரு
வியப்பதிர்ச்சி உருவாக்கும். கவிதையின் ஆழத்தைக் கூட்டும். கவிஞனின்
தொழிலே சொற்களை மேலும் மேலும் தேடிச் செல்வதும்
கண்டுபிடிப்பதும் தான். அச்சொற்களின் இரகசியத் தொடர்புகள் புலப்படும்
சமயத்தில் கவிதையின் ஆழமும் கனமும் கூடுகின்றன. வெடித்துச் சிதறும்
ஒரு வெடிகுண்டின் அழுத்தத்தைப் போல அதில் அழுத்தம் கூடுகிறது." என்று
குறிப்பிடுவது கவிதைமொழியின் இயக்கம் குறித்துப் புரிந்துகொள்ள
உதவுகிறது.

கவிதைஒரு சொல்விளையாட்டுகவிதைமிகப்பழமையானதுமொழி யைப்போன்றுஉலகளாவியது.பழங்காலமக்களும்நாகரிகம்வாய்ந்தமக்களும்அ தைபயன்படுத்திஇருக்கிறார்கள்எல்லாநாடுகளிலும்எல்லாவிதமக்களாலும்எல் லாஇனமக்களாலும்கவிதைஎழுதப்பட்டும்,படிக்கப்பட்டும்,கேட்கப்பட்டும்வந்திரு க்கிறது.

கவிதைஇன்பம்அளிப்பதாகஉள்ளதுமக்கள்கவிதையைவாசிக்கிறார்கள் கேட்கிறார்கள்எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள்.

அவர்கள்அதைவிரும்புகிறார்கள்அவர்களுக்குஅதுமகிழ்ச்சிஅளிக்கிறதுஎன்பதுதா ன்பொருள்.

அதாவதுகவிதைஒருபொழுதுபோக்குசெயல்.இணையற்றஆங்கிலக்கவிஞரானடி .எஸ்.எலியட்'கவிதைஒருமேலானமகிழ்ச்சிதரும்பொழுதுபோக்கு'என்கிறார்.

ஆம்கவிதைஒருவிளையாட்டுவித்தியாசமானவிளையாட்டுதன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும்விளையாட்டுகவிதைஒருநட்சத்திரக்கூட்டம்போன்ற துதான்ஒருநட்சத்திரக்கூட்டத்தில்பலநூற்றுக்கணக்கானநட்சத்திரங்கள்இருக்க லாம்அண்மையில்கூடஇருப்பதில்லைஒவ்வொருநட்சத்திரத்திற்கும்இடையில்ப லநூற்றுக்கணக்கானஆயிரக்கணக்கானஒளியாண்டுகள்தொலைவில்இருக்கலா ம்ஆனால்நமக்குஅவற்றுக்கிடையிலானதூரபேதங்கள்தோன்றுவதில்லை.

முதலில்கவிதைஎன்பதுசாதாரணமொழியைவிடஅதிகமாகஅதிகதீவிர மாகஉணர்த்துகின்றஒருமொழிஎன்றுகூறலாம்.

இலக்கியம்என்பதுஒருவகைபுனைந்துரைத்தல்என்றுகூறுபவைஇலக் கியம்என்பதுஅழகியல்இன்பம்தரும்வகையில்அமைக்கப்பட்டஒருவகை

ரோமன்யாகப்சன்னின்கருத்துப்படிகலைப்படைப்புஎன்பதுஒருவிததொ டர்புகொள்முறைதான்எந்ததொடர்பும்முறைக்குமேசொல்பவர்கேட்பவர்எனஇரு வர்வேண்டும்.

அந்தவகையில்செய்திகள்ஆறுவகையில்அமையலாம்என்கிறார்அவர்பொருள்அ டிப்படையிலானசெய்திஉணர்ச்சிஅடிப்படையிலானசெய்திதூண்டுதல்அடிப்படையிலானசெய்திதொடர்புஅடிப்படையிலானசெய்திஅறிவுறுத்தல்அடிப்படையிலா னசெய்திஇவைஐந்திலிருந்தும்வேறுபட்டுஇலக்கியஅடிப்படையிலானசெய்தித ன்னையேமையமாகக்கொண்டது.

கவிதைஇயல்என்பதுகவிதைமரபுகளையும்வாசிப்புசெயல்பாடுகளையு ம்விவரித்துஅவைசாத்தியப்படும்விளைவுகளுக்கானவிளக்கங்களைவழங்கப்படு ம்செயல்எனலாம்.அரிஸ்டாட்டில்கவிதைஇயலைசொல்லணியியல்இலிருந்துபி ரித்தார்.

கவிதைஇலக்கணம்சொல்லணியியல்ஒருமனதோடும்தொடர்புடைய துதான்கவிதைகளைமிகுதியாகபயன்படுத்தும்ஒருமொழியாகும்மேலும்கவிதை மொழிபிறரைத்தூண்டிஇடங்களில்ஆற்றல்பெறுவதைநோக்கமாகக்கொண்டதுக விதைஏமாற்றும்திறன்கொண்டது.

இலக்கியம்அல்லதுகவிதைஎன்பதைவரையறுப்பதோஅதன்இயல்புக ளைபட்டியலிடுவதுஎளிதானகாரியமாகஇல்லைஒருவகையில்இலக்கியம்என்ப துமுன்னணிபடுத்தப்பட்டஅணிகள்கையாளப்படுகின்றனமொழிஎன்றுகூறலாம்.

காரிகைகற்றுகவிபாடுவதைவிட பேரிகைகொட்டிபிழைப்பதுமேல்என்ப
தைபோன்றபலபழங்காலகூற்றுகள்யாப்பிலானசெய்யுள்கள் அனைத்தும்கவிதை
அல்லஎன்றஉணர்வைஉண்டாக்கினாலும்காரிகைகள்என்றேஇக்கூற்றுசொல்கிற
துசெய்யுள்இயற்றுதல்என்றுசொல்லவில்லை.

கவிதையின் (இலக்கியத்தின்)இயல்புகள்

இலக்கியப்பிரதியின்இயல்புகளாகஜானதன்கல்லர்போன்றஇக்கால
கொள்கையாளர்கள்சிலகூறுகளைஎடுத்துரைத்துள்ளனர்.கவிதைஇலக்கியபிரதிக
ள்இல்லையேபழமையானதுஎன்பதால்இலக்கியத்திற்கானபொதுஇயல்புகள்அ
னைத்துஅனைத்தும்கவிதைக்கும்பொருந்தகூடியவையேஅவற்றைமொழியை
முன்னணிபடுத்துதல்இலக்கியபகுதிகளின்ஒருங்கிணைப்புனைவியல்
அழகியல்தன்மைசுயநோக்குதன்மையும்பரஸ்பர
உறவும்என்றவகைகளாகபிரிக்கலாம்.

இலக்கியவகைகள்அணிகளைசார்ந்துள்ளதுஅதுமட்டுமல்லாமல்அவற்
றைவிடவும்பலஅமைப்புகளைகுறிப்பாகஇலக்கியவகைகளைசார்ந்தும்உள்ளது.

தற்காலகொள்கையாளர்கள்தன்னுணர்ச்சிகவிதையைகவிஞரின்உணர்
ச்சிவழிபாடுஎன்றமுறையில்பாராட்டுவதில்லைகற்பனைவளம்கொண்டமொழி
செயல்முறைஎன்றவகையில்அதிககவனம்செலுத்துகின்றனர்.எவ்வாறாயினும்க
விதைவாழ்க்கையைபற்றியதுஎனவேகலாச்சாரத்தைகட்டமைப்பதுஅன்றிதகர்ப்
பதாககவிதைஎவ்வாறுஇருப்பினும்வாழ்க்கையைபற்றியபார்வையில்இருந்துஅ
தைபிரித்துமனிதமையபார்வையைவிலக்கிவெறும்பிரதிஎன்றுஅதைநோக்கமுடி
யாது.

கவிதையின்முக்கியத்துவம்

வாழ்க்கையின்முழுதேவையானஒன்றாககருதப்பட்டுவந்துள்ளதுஅத
னைபெற்றால்சிறப்புஅடைந்ததாகவும்அடையாவிட்டால்உளவியல்தளத்தில்வ
றுமைஅடைந்ததாகவும்மக்கள்கருதியுள்ளனர்
நமதுஇலக்கியமரபில்இன்பம்அடைதல்நூல்பயனேபிரிக்கிறார்கள்.இலக்கியம்எ
ன்பதுமனிதநன்மைக்காகமனிதனைபயன்படுத்துவதற்காகஎன்றுகருதப்பட்டுவந்
துள்ளது.கவிதைநீதிபோதிப்பதுஎன்பதுசீனமரபிலும்உண்டுஅதிலும்வாழ்க்கையி
ன்தத்துவங்களைஆராய்வதுஇலக்கியம்என்றும்வாழ்க்கையைபிரதிபலிப்பதுஇல
க்கியம்என்றும்கொள்கைகள்உண்டு.

நமதுஅனுபவங்களின்வீச்சின்பரப்பையும்ஆழத்தையும்அதிகரித்துக்
கொள்ளும்கருவியாகவும்அவற்றைதெளிவுபடுத்திக்கொள்ளும்ஆடியாகவும்கவி
தைவழங்குகிறது.இதுதான்மொழியின்இலக்கியபயன்பாடு.

மொழியின்முதல்பயன்பாடுதொடர்புகொள்வதுஇரண்டாவதுஇலக்கியபயன்பாடு
என்றால்அதன்மூன்றாவதுபயன்பாடுபிறரைசெயல்படதோன்றுகின்றகருவியாக
பயன்படுவது.

விளம்பரங்கள்பிரச்சாரகடிதங்கள்அரசியல்மேடைபேச்சுகள்சமயப்பொழிவுகள்ஆ
கியவற்றிலும்நாம்இப்படித்தான்காண்கிறோம்.இந்தமூன்றுபயன்களும்தொடர்பு
கொள்ளல்இலக்கியம்செயலுக்குதூண்டுதல்மிகத்துல்லியமாகவரையறுக்கபட்ட

வைஅல்லமுக்கோணத்தின்மூன்றுமுனைகளாகஇவற்றைகருதஇயலும்பெரும் பாலானஎழுத்துப்பிரதிகள்முக்கோணத்திற்குஏதோஒருஒர்இடத்தில்அமைகின்றன.பெரும்பான்மைகவிதையும்கூடஏதோஒருவகைநடைமுறைஅறிவையும்அளிக்கிறது.

சிலகவிதைகள்வாசகன்மீதுதாக்கத்தைஏற்படுத்தியதூண்டுவதாகவும்அமைகின்றன.ஆனால்தன்அனுபவத்தைக்உணர்த்தமுற்படும்போதுதான்மொழிகவிதையாகிறது.

உலகளாவியதன்மை

இலக்கியம்என்பதுஒருகுறிப்பிட்டமொழியில்ஏற்றபடுவதால்அந்தகுறிப்பிட்டமொழியைவாசிக்கஇயலும்எல்லோரையும்பார்த்துபேசுவதுஆகிறதுஎனவேஅதற்குதானாகவேஒருதேசியதன்மைகிடைத்துவிடுகிறது.

ரேசமயம்எவ்வளவுக்குஇலக்கியத்தின்உலகளாவியதன்மைவலியுறுத்தப்படுகிறதுஅந்தஅளவுக்குஅதற்குஒருகுறுகியசெயல்பாடும்இருக்கிறது.மானிடபண்பாடுதேசம்சார்ந்ததாகவும்இயல்புகள்உலகளாவியதாகவும்காணப்படும்ஈரடிநிலைதான்இதற்குகாரணம்எனலாம்.

பண்படுத்தும்தன்மை

இலக்கியம்மனிதனைபண்படுத்தஉதவுவதுஎன்றகோட்பாடுபழங்காலம்முதலேஉண்டுஇந்தியாவின்தமிழகத்தின்பிரதானகோட்பாடும்இதுதான்அறவியல்பிரச்சினைகளில்வாசகனைஈடுபடுத்துவதவாயிலாகஅவனதுசார்பற்றதன்மையைஉயர்த்திமுன்னேற்றுவதுபிரச்சினைகளைத்சார்பின்றிஎடைபோடவைக்கிறது.

அரசியல்தன்மை

இலக்கியத்தில்மட்டுமல்லமனிதனின்எல்லாகலாச்சாரச்செயல்பாடுகள்எங்குமேகருத்தியல்அடங்கியுள்ளதுஎனவேஒருசார்புத்தன்மையும்உள்ளதுஅந்தசார்புத்தன்மையைவெளிப்படுத்தும்போதுஅதுஅரசியல்ஆகிறது.

இலக்கியத்தின்முரண்நிலைஇலக்கியத்தைபடைப்பதுஎன்பதுநடைமுறையில்உள்ளமரபுகளுக்குஏற்பஎழுதுவதாகவும்ஆனால்அந்தமரபுகளைஇகழ்வதும்காற்றில்பறக்கவிடுவதும்அவற்றுக்குஅப்பால்போவதும்கூடஇலக்கியம்படைப்பதுடன்சார்ந்ததாகவேஇருக்கிறது.

பின்னமைப்பியல்வாதிகளுக்குமுன்னோடியாககலைவாழ்க்கையைபோலிசெய்யவில்லை.

வாழ்க்கைதான்கலையைபார்த்துபோலிசெய்கிறதுஎன்றுதிருப்பிப்போட்டார்ஆஸ்கார்வைல்டு.

அழுத்தத்திற்குஏற்பவார்த்தைஅமையவேண்டுமேதவிரஅதற்குமறுதலையாகஅல்லஎன்றார்ஜார்ஜ்ஆர்வெல்.

கவிதைவேறுசெய்யுள்வேறுபாட்டுவேறுஒருவகையில்ஒன்றுடன்சேர்த்துகுழப்பலாகாதுஎன்கிறார்ஆசிரியர்.பாட்டின்விஷயம்வேறுகவிதையையும்பா

ட்டையும்பிரித்துநோக்கவேண்டியதேவைஇன்றுஉள்ளதுஇன்றுவரைநாம்கவி
தைக்குசமமானசொல்லாகபாட்டுஎன்பதைவேறுவழியின்றிபயன்படுத்திவருகி
றோம்.தமிழில்பாட்டுஎழுதுபவர்கள்யாவரும்குறிப்பாகஜனரஞ்சகபாட்டுஎழுதுபவ
ர்கள்அனைவரும்தங்களைகவிஞர்கள்என்றுகருதிகொள்ளலானார்கள்.பாட்டுகவி
தைஇரண்டிலுமேதாளக்கட்டுஉண்டுகவிதையின்தாளக்கட்டுள்ளார்ந்ததுசந்தப்
பாக்களில்மட்டுமேவெளிப்படக்கூடியது.

எழுத்துகாலத்திற்குப்பின்னர்ஞானக்கூத்தன்ஆத்மாநாம்இவர்களேஅன்
றிதேவதச்சன்ஆனந்த்கல்யாண்ஜிபோன்றசிலர்கவிதைகள்குறிப்பிடத்தக்கனவா
கஅமைந்தன.எண்பதுகளுக்குப்பின்இவர்களிடம்தேக்கம்ஏற்பட்டது.அச்சமயத்தி
ல்எழுதத்தொடங்கியவிக்ரமாதியன்சிலநல்லகவிதைகளைஎழுதியுள்ளார்.இவர்
களைஎல்லாம்இங்குதொண்ணூறுகளுக்குப்பின்குறிப்பிடத்தக்கபுதியஎழுச்சிதோ
ன்றியுள்ளதுகுறிப்பாகபெண்கவிஞர்கள்மிகுதியாகஎழுதத்தொடங்கினார்கள்தலித்
கவிஞர்கள்போன்றோரும்முழக்கபாணியில்இருந்துவிடுபட்டுநல்லகவிதைக
ளைப்படைக்கத்தொடங்கியுள்ளனர்.

கவிதைவாசிப்பில்தமிழ்க்கல்வியாளர்களின்பங்குமிகக்குறைவுவெறு
ம்அரசியல்முழக்கங்களையும்புதுமைஅற்றமுரண்களையும்வார்த்தைவிளையா
ட்டுகளையும்மட்டுமேபுதுக்கவிதைஎன்றுகணக்கிடும்காலம்எழுபதுகளிலேயேத
மிழ்த்துறைகளில்வந்தாயிற்று.

கவிதையைஎப்படி,வாசிப்பதுஎப்படி,அணுகுவதுஎன்பதுபற்றிஅறிந்து
வைத்திருத்தல்வேண்டும்.சாதாரணமாகஒருவார்த்தையில்மூன்றுபகுதிகள்இரு
க்கின்றன.அதன்ஓசை, நேர்அர்த்தம்,
குறிப்பர்த்தம்.குறிப்பர்த்தங்கள்கவிஞனுக்குமிகமுக்கியமானவை.ஏனென்றால்ஆ
கஅவன்தனதுகவிதையைபலமடங்குவளப்படுத்தமுடியும்சிலவார்த்தைகளிலே
யேமடங்குசொல்லமுடியும்உதாரணமாகஒருபழங்கவிதை

நிலத்தினும்பெரிதேவானினும்உயர்ந்தன்று

நீரினும்ஆரளவின்றேசாரல்

கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு

பெருந்தேன்இழைக்கும்நாடனொடுநட்பே(குறுந்தொகை: 3)

இப்பாட்டின்படிமங்கள்ஆடவன்காதலின்நிலைத்தன்மையமிகவும்உ
யர்வுநவிற்சியாகக்குறிக்கின்றன. (நிலம்,வானம், ஆழமானநீர்,
இவற்றின்நிலைத்தன்மை,மாறாத்தன்மை).பஞ்சபூதங்களில்மாறாதபூதங்கள்மூ
ன்றும்இங்குச்சொல்லப்படுகின்றன.

குறிப்புப்பொருள்கவிதையில்மூன்றுவழிகளில்நிகழ்கின்றதுஇடப்பெய
ர்ச்சி,திரிபு,புதுஅர்த்தப்படைப்பு.

கவிதையை விமர்சனம் செய்வதற்கு க் கவிதையை மதிப்பீடு
செய்வது மட்டும் போதாது மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது என்ற முறையையும்
விளக்கவேண்டும் கவிதை வாசிப்பு கவிதை விமர்சனம் இரண்டும்
வெவ்வேறு செயல்கள் என்று கொள்ளப்படுகின்றன . கவிதை விமர்சனம்
கவிதையின் அமைப்பு எடுத்துரைப்பு முறை அணிகள் போன்றவற்றை
பற்றியது கவிதை வாசிப்பு என்பது பொருள்கொள்ளும் முறை

பழைய இலக்கிய கொள்கைகள்

கவிதைஎன்பதுஒருவிளைவுண்டாக்கும் பொருள்,அதாவதுவாசகனை உணர்ச்சி ரீதியாகப் பாதிக்கும் சாதனம் என்று கருதின . கவிதை க்கலை என்னும் நூலில் கிரேக்கஆசிரியர் ஹோரஸ் ‘கவிதை என்பது பயன்தரக்கூடியது . மகிழ்வூட்டக்கூடியது’ என்று வர்ணிக்கிறார் . வாசகர்களை மிக எளிதாக இரண்டாகப் பிரித்து , “முதிர்ந்தவர்கள் கவிதையின் பயன்பாட்டைக்கருதுகின்றார்கள்; இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சியை விரும்புகின்றார்கள்” என்று முடித்து விடுகிறார். தமிழ்க்கவிதையும் நூற்பயன் பற்றி பேசி இருக்கிறதே தவிர வாசகன் எப்படிப்பட்டவன் என்பது பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை.

ஐ.ஏ.ரிச்சர்ட்ஸ் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அனுபவ ரீதியான வாசிப்பை வலியுறுத்தினார் . ஆனால் இந்த வாசிப்பு ஒரு திறந்த வாசிப்பன்று. கவிதைக்குள் ஒருங்கி சைவையும் ஒருங்குதொகுத்தலையும் வலியுறுத்துகின்ற ஒன்று சேர்க்கும் வாசிப்பு .ஆகவேஇதுமனதைப் பாதிக்கும் சக்தி பெறுகிறது . இவ்வாறு ஒருமைப்படுத்தி முழுமைப்படுத்தி வாசிப்பதால் மனம் செம்மை ப்படும் என்ற நோக்கு அரிஸ்டாட்டில் காலத்திலிருந்தே இருந்து வருகிறது.

ஓர் இலக்கியப் பிரதியின் அர்த்தம் அது தோன்றிய பொழுதிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டு எஞ்சாமுழுமை பெற்று விடுவதில்லை . பின்வரும் சந்ததியினர் புதிய அர்த்தங்கள் தரப்பட்டு ப் புதிய பயன்பாடுகளுக்கு அது கொள்ளப்படுகிறது. இலக்கியப் படைப்புகள் இவ்விதம் பயன்படும் என்பதை முன்னால் இருந்த ஆசிரியர்கள் கற்பனை செய்து ம் பார்த்திருக்க முடியாது . இலக்கியப் பிரதிகள் தொடர்ந்து மறுவாசிப்புக்கு உள்ளாகி வருகின்றன . தொடர்ந்து புதுவிளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு இலக்கியப் பிரதி எதிர்காலத்தில் எவ்வித ப் பயன்பாடுகளை அடையும் எவ்வித அர்த்தங்களை ப் பெறும் என்பதை இன் றேநாம் குறித்துச் சொல்லிவிடவும் முடியாது .ஓர்அறிவியல் பயன்படுத்துவ தைப் போன்ற திட்டவட்டமான வரையறுத்த கலைச்சொற்களை இலக்கியத்தில் பயன்படுத்த முடியாமல் இருக்கலாம் . ஆனால் அதற்காக இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு தர்க்கரீதியான அறிவே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட முடியாது

ஒருவருடைய விமர்சனத்தி னால் நாம்நோவடைகிறோம் என்றால் அந்த அளவு நம்மிடம் குறைகள் இருக்கின்றன என்ப தோ பக்குவமடையவில்லை என்ப தோ இரண்டில் ஒன்று உண்மை . விமரிசனம் ஜனநாயகத்தின் ஆதாரம்.